

SCHUDDEN Theaterduo kan haast niet wachten om de zalen in te gaan met RUIS

Gamma niet nodig bij nieuw programma

EROEN KREULE
UTRECHT

Daar staat ie, het ligbad van Schudden, in de oefenruimte aan de Concordiastraat in Utrecht. Iets viezig, volgepropt met kleren en attributen.

Zo op het eerste gezicht een gewoon ligbad. Maar als je weet dat het bad honderden keren als bobslee is gebruikt door het Utrechtse cabaretduo Schudden, ga je d'r ineens heel anders tegenaan kijken.

Een hilarische scène, met Noël als bakkenist en Emiel als stuurman. De scène staat op YouTube voor wie hem niet kent. Net als De Kikkers, een andere klassieker. Nee, het ligbad gaat voorlopig niet naar het grofvuil. Soms worden ze gevraagd om de Bobalee-act nog eens te doen. Een mooie schnabbel, voor de Rabobank in Ridderkerk bijvoorbeeld.

Utrechters Noël van Santen (35) en Emiel de Jong (ook 35) vormen sinds 1994 Schudden (toen nog Voor Gebruik). Ze wonnen in dat jaar het Groninger Studenten Cabaret Festival.

De twee hebben zich staande weten te houden met hun fysieke cabaret en absurdistische scènes. Tragi-komedie, zoals dat zo mooi heet. Wie niet af en toe bijna in de broek pleest van het lachen, heeft geen gevoel voor humor. Ze verzorgen honderd voorstellingen per jaar, waarvan het merendeel is uitverkocht.

RUIS

Voorstelling op veel plaatsen in de provincie te zien

RUIS, het zevende programma van het Utrechtse cabaretduo Schudden, gaat donderdag 11 december in première. Dat gebeurt in Theater aan de Slinger in Houten.

Schudden geeft dit theaterseizoen een aantal voorstellingen in de regio: vrijdag 27 februari in Woerden (Het Klooster), woensdag 25 maart in Nieuwegein (De Korn), dinsdag 7 april in Amersfoort (De Flint), maandag 20 april in Utrecht (Stadsschouwburg), dinsdag 12 mei in IJsselstein (Fulco Theater) en op donderdag 28 mei in Veenendaal (De Lampegiet).

Voor meer informatie, zie www.schudden.nl of www.hekwerk.nl. Er zijn nog kaarten.

Op dit moment bereiden Noël en Emiel zich voor op de première van RUIS, 11 december in Houten. Hun zevende programma al weer.

Het was even flink schrikken, na een bezoekje aan de website van de Stadsschouwburg Utrecht. Schudden zou drie voorstellingen geven in de Blauwe Zaal. Drie keer volle bak. Maar er staat ook een heel verve-

lend woordje bij: vervallen. Niet getreurd, zegt Noël: ze gaan spelen in de Grote Zaal. Het decor, een flatgebouw van zes bij vier meter, past namelijk niet in de Blauwe Zaal. RUIS gaat gewoon door, maar in april.

Noël verontschuldigt zich voor de troep in hun oefenruimte. Decorstukken van vorige programma's liggen her en der verspreid, de kasten zijn volgestouwd, het is er eigenlijk propjevol.

Aan de muur hangen affiches van onder meer PUIN, KLAM en ZOUT.

Het Nespresso-apparaat staat aan de tafel in het midden van de ruimte is leeg.

Hier zitten Noël en Emiel de laatste tijd veel, vanaf 's ochtends een uur of tien, om enkele slotscènes bij te schaven. Ze zijn tevreden maar het kan beter. Soms bakkelei en ze anderhalf uur over één zinnetje.

Noël en Emiel draaien er niet om heen: ze zijn een beetje repetetief. Het duo wil spelen. Emiel: „Dit is natuurlijk een gekke periode. W

Theaterduo Schudden. Links Noël van Santen, rechts Emiel de Jong. Met hun nieuwe programma RUIS gaat het du dieper dan voorheen. FOTO: JEROEN JUMLETT

doen wat try-outs, de eerste recensie is zelfs al geschreven. Maar het begint pas echt op de elfde, in het nieuwe theater in Houten.”

RUIS is niet te vergelijken met hun vorige programma's, zegt Noël. Vroeger spraken de twee wel eens af bij de Gamma of een andere bouwmarkt. Een inspiratietripje. Struinden ze langs de pvc-buizen en deden

daar gekke dingen mee. Tenminste, wanneer er niemand anders door het gangpad liep. Altijd lachen. Emiel: „Soms een beetje plat, maar dat paste wel bij ons. Wij zijn volwassener geworden. We doen allebei aan kinderen, we hebben een hypotheek.”

RUIS gaat dieper dan ooit: Noël en Emiel hebben er 'een laagje poë-

zie' bij gedaan. De flat is het uitgangspunt. Een flat met portiekjes. Ze geven een inkijkje in de levens van bewoners.

Maar ook de postbode, een passant, komt aan bod. Ze spelen veel relationele scènes, attributen worden niet eens gebruikt. Maar het blijft onmiskenbaar Schudden, verzekert Emiel.